

מי שרצה להיות
שותף ביכוני
הרמיט
נא להתקשר:
0504154557
אפשר לצ"ן וכו'.

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק.
מהגה"צ רבי יהודה מאנדל שליט"א מעי"ת לייקווד יצ"ו

לע"נ מרת חוה בת ר' פינחס ע"ה ולזכות ר' מ.ב.א. שיחי'

נשא - שבועות - שנה ב' גליון 28

חג העצרת, ונזר הנזיר = שמחת, ותפארת ההתאפקות

הז"ל קראו לשבועות 'עצרת' משמעות עצרת - שאדם עוצר את עצמו מרצונותיו. ובאמת עיקר קבלת התורה הוא שהיהודי יודע לשלוט על נטיותיו הטבעיות, ומקבל עליו רצון השי"ת. עשו וישמעאל לא היו מוכנים לוותר על תאוותיהם והרגליהם, אם לרציחה, או לשאר עבירות. וכששאלו מה כתיב בה, ושמעו שיצטרכו להשתעבד לחיובי התורה, העדיפו להשאר עם תאוותיהם. יום מתן תורה נקרא עצרת להודיע שעיקר היום הוא השליטה והעצירה על הטבע שלנו. **בנובהרדוק לימדו ליהנות משליטה עצמית.** וירא מנוחה כי טוב (פי' רבינו בחיי שהוא מנוחת הגוף ויגיעת הנפש) ויט שכמו לסבול - עול תורה. **המבין שמח עם העול.** טוב לגבר כי ישא עול (איכה ג') בשערי תשובה כ' רבינו יונה (א' ל"א) **כאשר ישבור אדם תאותו גם בדברים המותרים בזה תצלח הנפש והמדה הזאת תערב לה, כי ירים השכל ידו וגבר עכלה"ט.** נבראנו לחיות עם רוממות, לא כעשוי איש שדה - חיי הפקרות כבהמות. ומתי האדם מרגיש טוב עם עצמו - כששכלו מצליח להתגבר על תאותו.

וז"ל החוה"ל (שער עבודת האלקים באמצע פ"ה הטובה (של המתגבר על התאוות): שלות נפשך ומנוחתה ממאפל קדרות העולם שהנאותיו מעורבות בעצבים ותאוותיו נפסקות עכ"ל. זכיתי לראות איך רבינו גרשון ליבמן זצ"ל אוכל. הוא עירבב 'קורנפלקס' לתוך כל אחד אחד מהמנות כדי לבטל ולקלקל הטעם, ואז אכל בשמחה! בנובהרדוק עשו עסק גדול מליצנות

על תאוות עוה"ז. ובאמת אין לך אדם שמה יותר ממי שזכה להתעלות מעל תאוות העוה"ז. הוא כבר אינו משועבד לכל הקטנות, והוא משוחרר להיות עסוק עם האמת של נפשו! וכמו שכתב המסילת ישרים (פ"א) 'וגם הנפש לא תמלא' אם יביא לה כל מה שבעולם אינם חשובים לה כלום, **למה שהיא מן העליונים.** הנזיר הוא קדוש לד' משום שהוא מרחיק את עצמו מדברים המותרים, כדי לגדול בעבודת השי"ת.

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש

קבלת התורה הוא עם שלשת ימי הגבלה ופרישות. אנחנו צריכים להרגל לחיות עם מלכות, רוממות, וקדושה, תמיד. כשאתה יושב ברכב ויש אור אדום או פקק (traffic) אל תאבד עשתונות, רק תחכה עם מנוחה, שלווה ושמחה (כי אתה יודע שהשי"ת מלמד אותך עכשיו שיעור בסבלנות ואמונה!) עיקר הנסיון בחטא העגל היה מה שאיבדו את סבלנותם, וזהו ההיפך הגמור של 'עצרת' - תעצור! ותסמוך על השי"ת! הגר"א אמר - שעיקר נתינת התורה לישראל הוא כדי שישימו בטחונם בד'. (משלי כ"ב כ"ט). וכששאלו את הגר"א מהו בטחון, אמר: להרגיש כמו דוד המלך ע"ה - כגמול עלי אמו! **תשב רגוע ובמנוחה שלמה, ותשמח עם הצורה שהשי"ת מנהל את חיידך! כך תחיה חיים טובים ובריאים במנוחה ושמחה!**

תפקידנו, להתרגל 'לעצור' את עצמינו, הן בהתאפקות ממותרות. [ואולי עוד יותר, להתאפק מעשייה, לשלוט על עצמינו ולתת להקב"ה להנהיג עולמו, בלי שאנחנו ננסה להתערב. (ועי' מסגרת)]. שמעתי מהגה"צ רבי חיים מרדכי ויינקראניץ זצ"ל שעיקר עבודת המוסר הוא שליטה על עצמו. וזהו הטעם שהרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, כשראה סוטה שלא שלטה על עצמה, הוא חייב לחזק אצלו השליטה על עצמו, ע"י שמקבל ע"ע נזירות. הנזיר יש לו נזר כמו מלך, והוא נמנע מטומאת מת ככהן גדול. בשולחן היה מסגרת וגם זר זה סביב, למדנו משניהם, שבגשמיות כששמים גבול, זוכים לכתר. (הצנועים מושכים ידיהם אפילו מלחם הפנים - יומא לט.).

מי שחי במנוחה ובשמחה, שולט על עצמו, ומי ששולט על עצמו הוא במנוחה ובשלווה. ומי לנו גדול מאהרן הכהן שהיה לב ששמח בגדולת אחיו ולכן זכה ללבוש על לבו שמות בני ישראל באבני 'מילואים' לרמז שהוא 'מלא' - שבע. ובזה יובן למה צריך כהן לנזיר, וסוטה, למצורע כי דוקא הכהנים מיוחדים בשליטה על עצמם. ולכן הם גם זוכים לברך את ישראל - טוב עין יבורך!

אתה בעער? - יתכן שדברים גדולים מחכים לך!

ואם לא נטמאה האשה כו' ונקתה ונזרעה זרע

בעצם אשה זו, גם אם לא עברה עבירה של זנות, אבל צדקת גדולה ג"כ אינה. הרי היה לה קשר עם איש זר, ובעלה הזהירה לא להסתיר אתו, ובכל זאת נסתרה, ועברה על איסור יחוד, ויצאה מדרך הצניעות. ואעפ"כ, כיון שחשדו בה שהיא רעה יותר ממה שהיתה, כבר זוכה לחיים חדשים וטובים. [וז"ל הרמב"ם: הרי זו מתחזקת ופניה מזהירות, ואם היה בה חולי יסור, ותתעבר ותלד זכר, ואם היה דרכה לילד בקושי תלד במהרה, היה דרכה לילד נקבות תלד זכרים ע"כ (פ"ג מהלכות סוטה הכ"ב)] וע"ע גמ' סוטה (י"ז). זכתה. יוצא ממנה בו כאברהם אבינו!

למה מגיע לה כ"כ הרבה? ומשמע כיון שסבלה בזיונות שלא היתה ממש ראויה להם, כבר הקב"ה שולח לה ברכה – "פיצויים", במדה גדושה! אם אתה עברת בזיונות, אתה יכול לצפות שהקב"ה רוצה להשפיע עליך המון! (וידוע שיש הרבה שזכו לישועה ע"י התפילה של מי שהתבזה ולא ענה בחזרה).

אם אתה לומד מוסר ואתה מרגיש לא טוב על מצבך או על איזה חטא מסוים שנשלת בו. ומצוי מאוד שאדם מייסר את עצמו בלימוד המוסר, מרגיש גרוע ממה שצריך – אתה צריך לדעת שהקב"ה רואה בצערך, ומרגיש אתך בכאבך, ורוצה להחזיר לך כפל כפליים! ויתכן שמביא לעצמו ע"ז הרבה ברכה.

בודאי שלכתחילה אדם צריך לדון גם את עצמו לכף זכות, אבל אם התייסר, יכול לשמוח ולדעת שמחכה לו הרבה ברכה! (היצה"ר עובד חזק לגרום לאנשים להרגיש רע עם עצמם – כדי שיהיה להם קשה להמשיך בעבודת השם, ולכן לכתחילה צריך תמיד לחשוב טוב על עצמו, כי כשהוא חושב שהוא טוב הוא ממשיך להתעלות. ואין מה לדאוג – על השמחה עצמה ג"כ מקבל המון שכר בשמים – ובמיוחד אם הוא צריך להתאמץ לשמוח.

קראנו בשבועות מעשה המרכבה, שיחזקאל "בן בוזי" זכה לראות. ועי' רד"ק בתחילת ספר יחזקאל (סוף פסוק ג') וז"ל – ובתרגום ירושלמי יחזקאל נביא בר ירמיהו נביא ונקרא ירמיהו בוזי על שהיו מבזין אותו עכ"ל. ולמה נקרא ירמיהו – בוזי דוקא כן. ומשמע שבזכות הבזיונות שקיבל, זכה שבנו יראה נבואות כה גדולות!

הריח האמיתי של העבירה ח"ו, ודרך המלחמה

"סוטה". שנכנס בה רוח שטות, וקרבנה מאכל בהמה, ובלי שמן משום שעשתה מעשה בהמה, ובחשך, והשמן קרוי אור, ובלי לבונה שפרשה מדרכי האמהות שנקראות לבונה. (כ"ז ברש"י).

חז"ל קוראים לעבירות של עריות "כיעור" (אבות דרבי נתן ב' ב'). כי זהו האמת שהעבירה מכוערת. וע"ע באדר"ן (פט"ז – ב') בנסיון של רבי עקיבא ששלח לו שלטון א' שתי נשים יפות, זו אומרת חזור אצלי וזו אומרת חזור אצלי כו' ולא פנה אליהם. וכששאל אותו השלטון למה לא פנה אליהן אמר מה אעשה ריחן בא עלי מבשר נבילות וטריפות ושרצים!

ועי' גמ' ברכות מג: עתידין בחורי ישראל שיתנו ריח טוב כלבנון – זהו הריח הטוב האמיתי! מה שזוכים להתעלם מיצה"ר ולהתגבר! ולכן אין בקרבן הסוטה לבונה – (ריח טוב) כי רק האמהות הקדושות שלא חטאו נקראו לבונה.

כל יופי העוה"ז הוא שקר. והעצה להתגבר על זה הוא ע"י שידועים גדלותינו – שאנו שייכים לאבות ולאמהות – **גבעת הלבונה**. האמהות הם גבוהים כגבעות. מי שמרגיש גבוה אינו נופל לידי חטא! קבלנו את התורה בהר סיני. הקב"ה בחר בהר סיני – שהיה עניו

מכל ההרים. אבל הדבר הראשון הוא להיות הר!! בסלבודקא לימדו את התלמידים שאף מי שנכשל בחטא צריך לרומם את עצמו ואף פעם לא ליפול ברוחו ח"ו. רק מי שמרגיש טוב עם עצמו יכול לקבל על עצמו לעשות דברים גדולים!

וזהו כחו של הנזיר! כי יפליא – הוא מופלא מכל העם ויודע גדלותו. נזר אלקיו על ראשו, יש לו כתר! יוסף הצדיק, כדי להמנע מחטא אמר לאשת פוטיפר "איננו גדול בבית הזה ממני!" ועי"ז הנזיר מתרומם מעל התאוות ומתעלה ומתקרב לרוח הקודש! הזכרנו בגליון הקודם שהמגיד אמר לב"י שידע חשיבותו למעלה, כי עי"ז הוא לא יחטא, אפילו בהרהור!

כח הברכה – זה עובד!!

כה תברכו את בני ישראל

צריכים לדעת שברכה זוהי כח גדול שהשי"ת נתן בבריא. (עי' בשו"ת הרשב"א א' ת"ח) וכשראובן אומר לשמעון "השם יברך אותך!" זהו באמת סיבה שיהיה שינוי. [וק"ו שברכת כהנים יש לה כח עצום, ועי' ירושלמי סוף סוטה (פ"ט הלכה י"ד) שאף שאין יום שאין קללתו מרובה מחבירו – מה מגן עלינו- ברכת כהנים!] (ואמנם לפעמים זה תלוי כמה מאמינים בכח הברכה).

אני ראיתי אצל כמה אנשים את כח הברכה והנה כמה דוגמאות. א. ידיד שלי היה מבקר את אביו הזקן מידי פעם. אבל אביו לא כל כך הבין מה קורה מסביבו, ותמיד כשביקר, הוא הרגיש שאביו אינו יודע מי הוא. פעם אחת לפני שנסע לאביו בקש מחבר ברכה שאביו יכיר אותו. באותו ביקור – להפתעת כולם – אביו חזר על שמו ארבע פעמים במשך הביקור!

ב. סיפר לי יהודי שהתפלל מעריב בלייקווד מאוחר בלילה, והיה לו עוד נסיעה להגיע לניו יורק אחרי מעריב. לפני שיצא, הוא פגש בחור צעיר שאסף צדקה. הוא נתן לו דולר אחד וביקש ממנו ברכה לנסיעה מהירה. הבחור בירכו בכל ליבו, ובשמחה. הוא סיפר לי שהנסיעה הייתה כל כך חלקה, ולא היה לו אור אדום אפילו פעם אחת במשך כל הנסיעה! ג. אשה אחת שהיתה בדכאון ואין לה טעם בחייה, ויושנת המון וכו'. חברה של האמא, מתפללת על הבת כסדר ולא היה שינוי. עד שיום אחד החברה פגשה את האמא וברכה אותה מכל לבה. הברכה הועילה – והבת נהיתה בריה חדשה. [החברה הנ"ל אמרה שלא כל כך האמינה בברכתה אבל בכל זאת בשעה שברכה דברה בבטחון שבעזרת השם יהיה שינוי. ובאמת כן הוא. תמיד כדאי לדבר

חיובי! ד. פעם השתתפתי בסיום של אדם חולה בכמה וכמה עניינים חמורים. הוא היה בדרך לבית חולים לעבור טיפול מסובך מאוד, אשר לפי הרופאים האפשרות שהטיפול יצליח היה באחוז קטן. בסיום כולם בירכו אותו בכל לבם שזה יצליח, ואכן ההצלחה היתה למעלה מהמשוער. ה. לפעמים מסתובב גבאי צדקה או משולח ואוסף צדקה לאיזה ענין. גם אם אין לך כסף, מצוה גדולה לתת לו ברכה בכל לבך שיצליח. א' זה נותן לו הרגשה טובה שאכפת לך ממנו. וב' באמת הברכה יועיל לו. ראיתי אחד שבירך באופן זה, ומיד אח"כ המשולח קבל צ'ק גדול ועוד ועוד כסף!

מגילת רות

הלוחם הגדול הוא הגדול האמיתי!

שמעון הצדיק אכל רק מקרבנו של אותו נזיר שפחו עליו יצרו, וקיבל על עצמו נזירות כדי להלחם בו. ראינו גם הרבה צדיקים שנולדו עם מדות רעות (כגון כעס וכו') ועבדו ונלחמו עם יצרם, וגדלו מאוד עד שהיו בצד השני לגמרי.

וכן הוא בבטחון. מי שהוא מטבעו דואג ומפחד יותר, אם ילמד שער הבטחון ונלחם עם טבעו יגדל מאוד. **אנשים אלה הם המזכים את כלל ישראל באמת - אף אם לא שומעים עליהם כלום!**

רות – אמא של מלכות – כל מלכות בית דוד יצא ממנה. ויש להתבונן איך הקב"ה גלגל הסיבות לכך. והנה כליון נשא ערפה ומחלון לקח את רות. ועי' מלבים על המגילה, שמחלון היה גרוע יותר מכליון שראה שכליון לקח את ערפה המרשעת, ולא הוכיחו, אלא הוסיף חטא על פשע ולקח גם הוא אשה מואביה. וא"כ כשבועז לקח את רות לייבמה, הרי זה להקים שם למחלון. ועי' שרצה לתקן את מחלון – יצא מזה מלכות בית דוד. וכן היה בדורות שקדמו לבוועז. הרי ער ואונן היו רעים בעיני ד', ותמר רצתה להקים להם שם ובשביל זה נזדקקה ליהודה. ומבואר בספרים הקדושים שבאמת כיון שער ואונן היו בסביבה של כנענים שטופי זימה, לא ידעו חומר החטא שלהם, ולכן זכו ונתגלגלו – ע"י היבום של יהודה ותמר – בפרץ זרחה, ומפרץ יצא בוועז שממנו מלכות בית דוד.

תראה איך כשבאים לתקן את הרשע יוצא מזה טוב. ובאמת תפקיד מלך הוא להיות לבם של ישראל. שרואה את ישראל בעין טובה, ובא לתקן אותם, ולכן דוקא בדרך של חסד ורחמים עם העבריינים ע"י להקים להם שם, נולד מלכות בית דוד. **אין מצב של ייאוש, מכל מצב אפשר, בסייעתא דשמיא ועם בטחון, להגיע למצב הגבוה ביותר!**

וכן אתה עם עצמך – אם אתמול לא היית במצב טוב, אז תעשה ייבום לעצמך ותתחיל להקים לך שם יותר טוב – אל תתייאש!! ובאמת אדוננו דוד המלך עצמו הוא דוגמא נפלאה לכך.. "עי' בהמשך)
מאכלי חלב – רות, שייצא ממנה דוד שריוהו להקב"ה בשירות ותשבחות (ברכות ז):

דוד המלך נולד אדמוני שזהו סימן שהיה לו יצה"ר קשה של כעס ורציחה, ובסוף הפך את עצמו לנעים זמירות ישראל. וזהו כמשנ"ת שהתורה ניתנה לנו כדי להפוך את מדותינו לטובה. ויתכן שזהו ענין המאכלי חלב בשבועות –דם נעקר ונעשה חלב. הדם שהוא דבר שלילי ודוחה, נהפך לדבר בריא וטוב ונעים. והנה רות המואביה עזבה את כל בני גילה והסכימה להינשא לבוועז שהי' אז זקן מופלג (ובחז"ל מבואר שנפטר לילה אחרי שלקח את רות, ובזריזותו זכה להביא מלכות בית דוד). מאיפה היה לרות כח זה? יתכן שהיא בעצמה היתה ג"כ מלאה שירות ותשבחות להשי"ת, וממילא לא חסר לה מאומה, ומה שציווה לה חמותה זה מה שעשתה. ולכן נקראה ע"ש דוד המלך שריוהו להקב"ה בשירות ותשבחות, כיון שהשורש של השירות של דוד היה מרות. **דוד בשתיים ועלתה לו** (חטא פעמיים ואעפ"כ לא נטרד מהמלכות, ואילו שאול באחת, ונטרד) – (יומא כב:). דוד המלך נולד עם כוחות שליליים וזכה להלחם עם יצרו, ע"י השירות ותשבחות – ענין ביטול להשי"ת, ובטחון. ולכן כמה שיהיה יצרו גדול, הקב"ה לא יעזבנו בידינו. וזהו המלכות האמיתית – ביטול למלכות השי"ת. וזה לא יתקלקל אף אם חטא. לא נולדנו בשביל שהכל יהיה קל, ולנוח! אדם לעמל יולד!!! **שבע יפול צדיק וקם. והערב נא** – איך למעשה נלחמים עם היצה"ר. מצאנו שדוד מכרכר בכל עז לפני ד'. ומיכל בת שאול לא ראתה את זה בעין טובה, ודוד אמר שאע"פ ששאול לא עשה כך הוא עושה כך להתבטל לפני ד'. ונראה שיש כאן נקודה, שלקח את האש של היצה"ר והשתמש בו לאש של אהבת ד' (משא"כ שאול לא הי' לו את היצה"ר הזה – כבן שנה במלכו. יומא כ"ב ע"ב) ולכן רקד בכל עז – **לקח את הטבע האדמוני ושר עם זה לפני ד'!!!** זהו תפקידנו בימים אלה לבקש מהשי"ת 'והערב נא' - שכל כח היצה"ר שלנו יכנס לתורה ולקדושה, ותתערב התורה בדמינו ויערב ללבינו ונהיה עי"ז צדיקים עם השי"ת ותורתו הקדושה בשמחה ובקבלת התורה אמיתית!

פניני בטחון

- מי שבוטח בד' בעולם הזה, יועיל לו בטחונו גם בעוה"ב. ואפילו אם נכנס לגיהנום יבואו מלאכים עליונים ויעלוהו משם. ועי' נאמר לישועתך קיויתי ד' – לא נאמר אקוה אלא קיויתי בחיי ובזכות זה גם לאחר המות לא יבושו המקומים. (אוצרות רמח"ל, דרוש הקיווי).
- כל העונשים ותיקונים וגלגולים שאדם צריך לעבור בעולם האמת – וזה כמעט כל אחד, כי אין צדיק בארץ אשר לא יחטא - מי שחיוק לבו בבטחון על ד', נעשה תיקונו בקרוב בלי שום שהיה. אשרי הבוטחים בשם ד' באמת, ושים חלקנו עמהם, ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו. (שומר אמונים בשם האריז"ל).
- כל הבוטח ומקוה, תפילתו עולה לד' בלי שום אמצעי, לא על ידי מלאך, אלא - לישועתך קיויתי – לנוכח לא ע"י שליח, כי הוא "קו" הבוקע עד ד' ממש. והנה, כשאדם מתפלל, אם יש הרבה מקטרגים ח"ו, יכולים למנוע ולעכב על התפילה מלהתקבל, אבל מי שבוטח בד', הקב"ה כביכול יורד לשמוע תפילתו מפיו של המקוה ועו"ז קוה קיויתי אל ד', ויט אלי וישמע שועתי. (רמח"ל – שם).

- בטחון ו'תקוה' – מטהרים את האדם כ'מקוה', וע"ז נאמר מקוה ישראל ד'. וזהו תשובה מעולה – שהוא שב אל מקורו, ומתקיים בו שובה ישראל עד ד' אלקיך, ויחל ישראל אל ד' כי עם ד' החסד. (רמח"ל שם).
- בעל הבטחון הוא תמיד בשמחה, וגם כשישועתו מתמהמהת, ממשך לקוות, וזה נותן לו חיים. ומי שאינו מקוה, יכול למות, ונענש, ונשאר רחוק מהשם. ועל המקוה נאמר כי אשב בחשך ד' אור לי. ד' דייקא – לישועתך קיויתי ד'. (רמח"ל שם).
- לא כל מי שמאמין בוטח – כי יש שחושש שיגרום החטא או שכבר קיבל שכרו, או שמוציא את עצמו רשע וחוטא ופושע, וצריך לרומם את עצמו ולבטוח בד' שיצלהו מצרתו, או שיתן לו ד' שאלתו. (כד הקמח לרבינו בחיי אות ב' – בטחון).
- ע"י בטחון – כגון שאומר גם זו לטובה ומתכוין באמת, הקב"ה יכול להפוך המצב הגרוע ביותר למצב הטוב ביותר. (מהר"ל נתיבות עולם). וכמה שהאדם לומד ומדבר על בטחון, זה נכנס לו יותר לנשמתו – גם אם אינו מרגיש. אם עובד קשה על בטחון ואינו מרגיש תוצאות, הרי מקבל שכר פי מאה – כי מאה פעמים בצער מפעם אחת שלא בצער, כמו שכתב באבות דר' נתן (ג,ו).
- מובא מהאריז"ל שכשיש דבר בעיר, אינו יכול לשלוט רק באלו שיש להם פחד, אבל המתחזקים בלבם בבטחונם על ד', ומתגברים על הפחד, אין שום דבר רע יכול לשלוט בהם. ולכן צריך להזהר בשעת המגיפה רח"ל לא לפחד מהס"מ והיילותיו, אלא להתפלל לד', כי המתיירא מד', הוא ית' נותן לו כח וגבורה להתגבר על הצרות. אבל אם מפחד מהצרה, הוא ח"ו נותן כח לצרה להתגבר עליו. (שומר אמונים).

מספר מדרגת האדם

בעת שהאדם מסכים בדעתו כי הוא ראוי לנס, ולא מתהפך בדעתו כלל לצד אחר, זה גופא הגורם שיהיה ראוי. ואם נתרפה בדעתו, ומפחד שמא אינו ראוי, זה גופא הגורם שלא יהיה ראוי (מאמר תיקון המדות סו"פ ה' ד"ה ואמנם).

- הקב"ה רוצה תמיד לתת לאדם כל משאלותיו כי אין כילות ח"ו מצד הנותן, אבל האדם חושב שאינו ראוי להטבת השם, וזה מחליש את בטחונו. (ספר העיקרים). כי אנחנו צריכים לדעת שאנחנו ראויים תמיד להטבת השם – לא ע"י זכויותינו אלא מרוב חסדו על עמו, וכמו שאמר אמור"ר זצ"ל "אני מרגיש בן יחיד של הקב"ה!" (ועי' במסגרת).
- עיקר נתינת התורה לישראל כדי שישומו בטחונם בד'. עיקר מהכל הוא הבטחון והוא כלל כל המצוות וכו' שזה אות על שריית השכינה בתוך בניי (עכ"ל הגר"א – משלי כ"ב, י"ט).

- אדמו"ר זצ"ל (הסבא מנובהרדוק) היה אומר שכל הרהור של בטחון מוכרח להניב פירות, ואין שום הרהור בטחון הולך לאיבוד. כי השי"ת מסבב שישגי את בטחונו בזמן ובמקום שהוא נזקק לזה ביותר, וכשמגיע השעה, דואגת ההשגחה שהדבר יצא לפועל בשלימות. (שיחות הגה"צ רבי דוד בלייכער זצ"ל - ספר דברי בינה ומוסר).

סיפור. אדם שהיה לו קשיים גדולים – לא היה לו מקור פרנסה, גם לא ילדים, וגם בשלום בית. אמרו לו שילמד כל יום שער הבטחון שעה שלימה עם ניגון, כדי שהדברים יכנסו ללבו, ושזה יקח שנה שלימה עד שהמחשבות שלו ישתנו, לחשוב טוב באמת, ואז יזכה שהכל ישתנה לטובה. כנראה שהוא עבד ע"ז חזק, ובתוך שלשה חודשים זכה לשלשת הישועות!

6 דרכים איך נזכה למדת הבטחון

א. הדרך הפשוטה, ללמוד הרבה מוסר על בטחון בקול, בנחת, ובניגון. תתעכב במיוחד על פסוק או פיסקא שאתה מרגיש שהוא מעורר אותך. יש שלוקחים פסוק ושרים אותו לעצמם חצי שעה, כגון הבוטח בד' חסד יסובבנו. ואפילו לשעה שלימה. היו גדולים שעשו כן יום אחרי יום, ואפילו במשך שנים! ע"ז מתחזקים לראות טוב במצב מסויים או באופן כללי על החיים.

הגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל אמר לי – שהוא היה חוזר מאות פעמים על הפסוק לב טהור ברא לי אלקים. "וכל השמשון פינקוס בא מזה"!! עכ"ל.

ב. לקחת פסוק על בטחון ולעיין בו הרבה בעומק עם המפרשים, זה יכול להביא בטחון, ובמיוחד אם אתה מחדש בהבנת הפסוק. (מהתהלים או תנ"ך). אם אתה משקיע בזה חצי שעה כל יום יביא תוצאות יפות עם הזמן.

ג. לרשום ההשגחה פרטית שאתה מרגיש ורואה בחיך, ולדבר על הנסים (של השגחה) שהיו לך בעבר (או נסים שהיו לאחרים) יביא לחיך עוד ועוד נסים, במיוחד אם אתה מספר השגחות דומים לישועה שאתה צריך – כגון ישועות בפרנסה כשאתה צריך פרנסה, וניסי רפואה בזמן הצורך לרפואה.

ד. אם אין הכרח גמור, אף פעם אל תדבר שלילי. אף פעם אל תאמר "כמה גרוע המצב" וכדומה. תמיד תחשוב טוב ומחשבות שמחות ותדבר דיבורי בטחון. למילים שלך יש כח (עמש"כ כח הברכה), והרבה פעמים הם יתקיימו.

ה. אנשים שתמיד מודים להשי"ת, הם יותר קרובים, ויותר קל להם להגיע לבטחון. (הנציב כ' בפרשה שהנזיר מביא לחמים כמו בקרבן תודה להודות להשם שזכה להתעלות).

ו. לפעמים (מצבים מסויימים, אנשים מסויימים) צריך להשקיע הרבה שעות, ואפילו יום שלם עד שיתחילו להרגיש את הבטחון. תזכור: להגיע לבטחון – זהו התכלית שהגענו לעולם הזה והוא הרבה יותר חשוב מעצם הישועה שאתה צריך! יש סגולה שאם עבדת קשה להגיע לבטחון, אף אם לא הרגשת בטוח בסוף, בכל זאת הקב"ה ישלח לך ישועתך על ההשתדלות וההשקעה להגיע לבטחון!

סיפור. אדם היה בבית תולים עם מחלה קשה. הרופאים אמרו שהמצב אינו נראה טוב. הוא ישב והמתין לתוצאות של בדיקה עם פחד. כשחברים שלו הגיעו לבקרו הוא הכריח את עצמו לומר שהכל בסדר. אח"כ הגיעו עוד חברים, והוא המשיך לדבר חיובי. שיהיה טוב וכו', ובפעם הזאת הוא באמת הרגיש בלבו יותר חיובי על המצב, אח"כ היתה קבוצה שלישיית והוא הרגיש בטחון בלבו באמת. ואכן התוצאות הגיעו עם הבשורה הטובה שרצה לשמוע! אח"כ היתה קבוצה שלישיית, וכשדבר אתם הוא הרגיש.

שמעו ותחי נפשכם! לשיעורי הרב - בקו השגחה פרטית בטלפון 02-3011300 ובקו ישיר 02-3011906

או בקול הלשון בטל' 03-9290709 - 1-4-93 לאנגלית, 2 לאידיש, 1 ללשה"ק 4

להארות והערות והשתתפות בהפצה: 0504154557 להפצה בירושלים: 0583223498 לקבל במייל: A7171474@GMAIL.COM

FOR BITACHON WEEKLY IN ENGLISH – thenewbitachonweekly@gmail.com